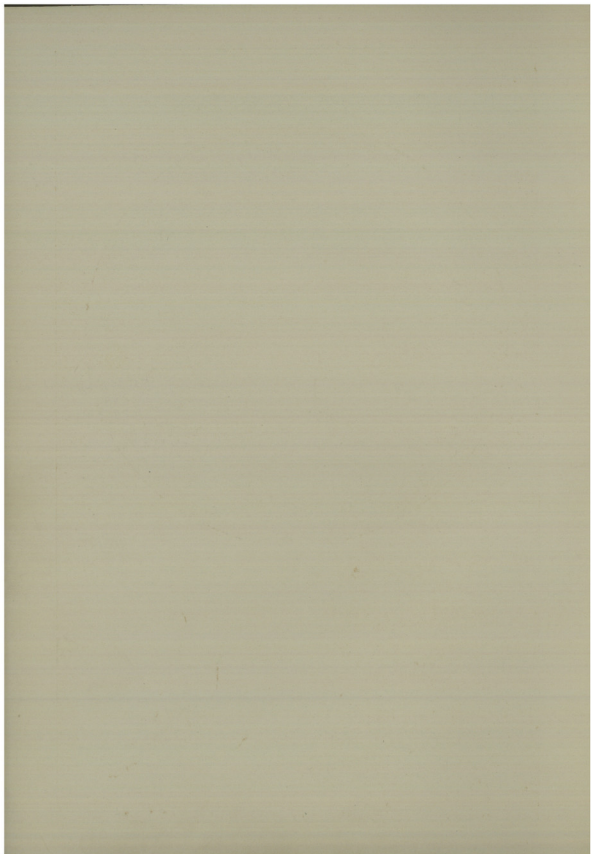

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Δευτέρα 16 Δεκεμβρίου 1935, ὥραν 6.30' μ.μ. ἀκριβῶς

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893-1935

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΟΛΙΣΤ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΠΕΡΡΑ

ᾠσμα

Τὴν Κυριακὴν 15 Δεκεμβρίου, ὥραν 11 π.μ.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ

*Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Συναυλίας ἡ εἰσοδος θὰ ἐπιτραπῇ
μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα.*

Τιμὴ ἀναλυτικῶς προγράμματος Δρ. 5.

1871
"ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΔΑΚΗΣ,, Α.Ε.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ -
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΡΑΦΙ-
ΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ - ΔΙΕ-
ΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟ-
ΘΗΚΗ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. **Symphonie concertante** . . . . . JOS. HAYDN

Έργ. 84

διὰ βιολίον, βιολοντσέλλον, οξυάυλον και
βαρύάυλον σόλο και ὀρχήστραν

I. Allegro

II. Andante

III. Allegro con spirito

Σόλο βιολίον: ὁ κ. Φ. Βολωνίνης,

σόλο βιολοντσέλλον: ὁ κ. 'Αχ. Παπαδημητρίου,

σόλο οξυάυλος: ὁ κ. Π. Σμυρλής,

σόλο βαρύάυλος: ὁ κ. 'Αλ. Πατῆκος.

(πρώτη ἐκτέλεσις)

2. α. **Mottetto** . . . . . W. A. MOZART

β. 'Η Ἀπαγωγή ἀπὸ τὸ Σεράϊ . . . . .

ἄρια τῆς Κωνσταντίας

'Η Δνίς Μαργαρίτα Πέτρα και ἡ ὀρχήστρα

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. 'Η Θάλασσα . . . . . CL. DEBUSSY

Τρία συμφωνικά σκίτσα

I. Ἀπὸ τὴν αὐγή ἕως τὸ μεσημέρι στὴ
θάλασσα

II. Παιγνίδι τῶν κυμάτων

III. Διάλογος τοῦ ἀνέμου και τῆς θαλάσσης

'Υπὸ τῆς ὀρχήστρας

(Τὸ δεύτερον και τὸ τρίτον μέρος συνέχονται)

4. **Bolero** . . . . . MAUR. RAVEL

'Υπὸ τῆς ὀρχήστρας

(πρώτη ἐκτέλεσις)

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

Η ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ ΤΟΥ ΑΣΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

Π Ε Ρ Ρ Α

ΥΨΙΦΩΝΟΣ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΠΕΡΑΣ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ ΚΑΙ ΒΙΕΝΝΗΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΟΥ ΣΑΛΤΣΒΟΥΡΓΟΥ

Τρίτη 17 Δεκεμβρίου 1935

Πέμπτη 19 Δεκεμβρίου 1935

Ώραν 6.30 μ.μ.

Ώραν 6.30 μ.μ.

Α^{ΟΝ} ΡΕΣΙΤΑΛ

Β^{ΟΝ} ΡΕΣΙΤΑΛ

Εις τὸ πιάνο δ κ.

ΣΠ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Δευτέρα 23 Δεκεμβρίου 1935, ὥραν 6.30 μ. μ.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΤΟΥ

G. VERDI

REQUIEM

ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΙ

Η ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΤΡΕΠΕΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΤΗΣ ΣΚΑΛΑΣ ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ ΙΤΑΛΙΑΣ
ΠΡΟΣΚΛΗΘΕΝΤΕΣ ΤΗ: ΕΥΓΕΝΕΙ ΜΕΡΙΜΝΗ,
ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

VERA AMEMOVIRUTILI, Ύψίφωνος

AURORA BUATES, Μεσόφωνος

AURELIO MARCATO, Όξύφωνος

UMBERTO DI LELIO, Βαθύφωνος

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΤΟΥ ΚΟΥ

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Κυριακή 22 Δεκεμβρίου, ὥραν 11 π. μ.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 31

ΤΗΛΕΦ. 25-351

Σάββατον 21 Δεκεμβρίου 1935, ώραν 6.30 μ.μ. ἀκριβῶς

Α^Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Τ Ρ Ι Ο

ΣΠ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ, Πιάνο

ΦΡ. ΒΟΛΩΝΙΝΗΣ, Βιολίον

Λ. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ, Βιολοντσέλλο

ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Πλατεία, Ἐξώστης	Δραχ. 60
Μαθητικά Ἐξώστου	> 25

Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν (Ὁδὸς Πειραιῶς 31) καὶ εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Μ. Καζάζη (Ὁδὸς Σταδίου 20).

Οἱ μαθηταὶ δέον εἰς τὴν εἴσοδον νὰ ἐπιδεικνύουν μετὰ τοῦ εἰσιτηρίου καὶ τὸ μαθητικὸν βιβλιάρειόν των.

Ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτραπῇ μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα.

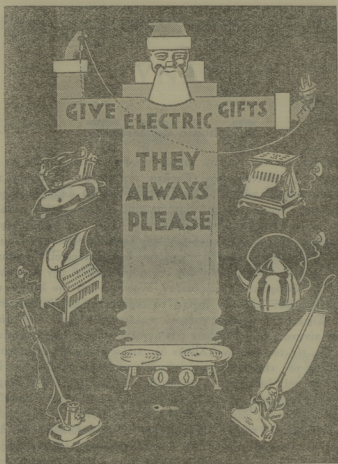

JOS. HAYDN

Symphonie Concertante

Ζώντος ἔτι τοῦ Χάϋδν, πολλοὶ διηρωτῶντο ποῖα ὑπῆρξαν τὰ πρότυπα τῆς μουσικῆς του. «Εὐρῆ»κα τὸν πατέρα τοῦ ὕφους τοῦ Χάϋδν» ἀνέκραξε κάποτε ὁ Mislivecsek, ἄπο τὴν ἀκρόασιν κάποιας Συμφωνίας τοῦ Sammartini. Τὰ λόγια αὐτὰ μεταδοθέντα εἰς τὸν Χάϋδν, ἐπροκάλεσαν τὴν ὀργὴν τοῦ μουσουργοῦ, διότι αὐτὸς μόνον τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Καρόλου Φιλίππου Ἐμμανοὺλ Μπάχ παρεδέχετο. Οἱ σύγχρονοι ὁμως ἱστορικοὶ τῆς μουσικῆς, οἱ ὅποιοι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παραδεχθοῦν τὴν μονόπλευρον αὐτὴν ἐπίδρασιν, κατώρθωσαν, σύροντες ἀπὸ τὴν λήθην τοῦ χρόνου σωρείαν παλαιῶν ἔργων, νὰ εὑρουν καὶ πολλὰ ἄλλα ὀνόματα. Σήμερον ὀλόκληρος στρατιὰ καλλιτεχνῶν ἔχει λάβῃ θέσιν εἰς τὸν πίνακα τῶν προδρομῶν τῶν μεγάλων μορφῶν τῆς ἐνοργάνου μουσικῆς, εἰς τὸν ὅποιον ὁ Χάϋδν δὲν παῖζει πλέον τὸν θαυματουργὸν ρόλον τοῦ «ἐφευρέτου», τὸν ὅποιον τόσον καιρὸν εἶχε. Θὰ ἦτο ἄλλως τε καὶ ἀκατανόητον τὸ ὅτι ἡ «Συμφωνία», ἤ»κατ' ἐξοχὴν μορφή τῆς ἀπολύτου μουσικῆς, νὰ εἶναι ἔργον μᾶς μόνον ἰδιοφυΐας, σὰν νὰ ἔχη «πέση ἀπὸ τὸν οὐρανόν». Ὅχι μόνον εἰς τὴν μουσικὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἄλλας τέχνας καὶ ἐπιστήμας, παρόμοιαι ἐπινοήσεις δὲν ὑπῆρξαν ἔργον ἐνὸς μόνου ἀνθρώπου. Οὔτε ἄλλως τε ἡ δόξα τοῦ Χάϋδν θὰ μειωθῇ, ἐὰν κάποιαν ἡμέραν ἀνερευνηθοῦν καὶ ἀνακαλυφθοῦν [αἱ βάσεις] ἐπὶ τῶν ὁποίων αὐτὸς ἀνῆγειρεν αἰὼνα μνημεῖα.

Τὴν βπαρξίν προδρομῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Χάϋδν ἀποδεικνύει ἀκόμη καλύτερον ἢ σήμερον ἐκτελουμένη «Symphonie concertante», ἡ ὁποία καὶ ἂν ὡς μορφή ἀφίσταται τῶν πρὸ αὐτῆς «Concerti

ATHENS RIRAEUS ELECTRICITY CO
4 STADIUM

ΜΟΔΕΛΟ 1936

ΓΚΡΕΚΑ

8 ύελινων ριχνιών
 Μεσαία κύματα
 Βραχία κύματα
 Μακρά κύματα

ΟΛΟΣ Ο ΚΑΛΟΣ
 ΚΟΣΜΟΣ ΑΓΟΡΑΖΕΙ...

ΑΙΓΩΤΕΡ ΚΕΝΤ

ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9

ΑΝΘΡΩΠ

Μία καλή βαρμειτίνη
για ένα καλό βαρμείο

ΠΑΡΑΡΤΗΡΙΑΚΟ

grossi», πάντως ὡς ἰδέα συγγενεῖς. Ἡ ἐν αὐτῇ παρουσία τῶν ὀργάνων soli, τοῦ βιολίου, τοῦ βιολοντσέλλου, τοῦ ὄξυαύλου (oboe) καὶ τοῦ βαρυαύλου (fagotto), θέτει εἰς ἄμεσον ἐξάρτησιν τὴν «Symphonie concertante» μὲ μερικὰ παρεμφερῆ ἔργα τὰ ὁποῖα ὀλίγας δεκαετηρίδας προηγουμένως εἶχαν ἐκτελεσθῆ ἰδικώτερον δὲ μὲ τὰς περιφήμονας συνθέσεις τὰς ὁποίας περὶ τὸ 1755 ἐξέδωκεν ἐν Παρισίοις ὁ Ἰωάννης Stamitz ὑπὸ τὸν τίτλον: *Six sonates à trois parties concertantes qui sont failes pour exécuter ou à trois ou avec tout l'orchestre*. Αἱ ἀνωτέρω συνθέσεις, γνωσταὶ σήμερον ὑπὸ τὸν συντετημημένον τίτλον: «τρίο δι' ὀρχήστραν», θεωροῦνται ὡς ἐκ τῶν πρώτων μνημείων τῆς συμφωνικῆς μουσικῆς, διότι πράγματι ἐν αὐταῖς ἡ κατάργησις τοῦ ἐναρίθμου βασίμου (basso continuo), ἡ διαίρεσις καὶ τὸ σχέδιον τῶν μερῶν, μᾶς ὀδηγοῦν εἰς τὸ σύγχρονον στυλ τῆς ἐνοργάνου μουσικῆς.

Ἐλέχθη ὅτι βραδύτερον ὁ Χάυδν ὑπέστη τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Μότσαρτ. Ἄλλ' ἡ ἐπίδρασις αὐτῆ ἦτο ἀμοιβαία ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς δύο αὐτοὺς διδασκάλους ἐπωφελεῖτο τοῦ φίλου του διὰ τὰ πλουτίσιμα τὰ ἔργα του μὲ τὰς νέας μορφὰς τὰς ὁποίας ἐπενοεῖ ὁ συνάδελφος του εἰς κάθε βαθμίδα πού ἀνέβαιναν, ἐφαίνοντο σὰν νὰ περιμένῃ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ λησμονήσωμεν καὶ τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ἡ λαϊκὴ μουσικὴ εἶχεν ἐπὶ τῆς τέχνης τοῦ Χάυδν. Ὁ Δωο *Kuhac* εἰς κάποιαν μελέτην του ὁμιλεῖ ἐκτεταμένως διὰ τὴν κτυπητὴν ὁμοιότητα πού ὑπάρχει μεταξὺ πολλῶν θεμάτων ἢ τμημάτων φράσεων τοῦ Χάυδν καὶ μελωδιῶν προερχομένων ἀπὸ διαφόρους ὕμνους, μπαλλάντες, τραγούδια καὶ λαϊκοὺς χορευτικοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους περισυνέλεξεν εἰς Κάτω Αὐστρίαν καὶ Κροατίαν. Ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως τούτου μέχρι τοῦ νὰ θεωρηθῆ ὁ Χάυδν Κροάτης μουσουργὸς καὶ γενικώτερον Σλαῶν, ἡ ἀπόστασις εἶναι μεγάλη.

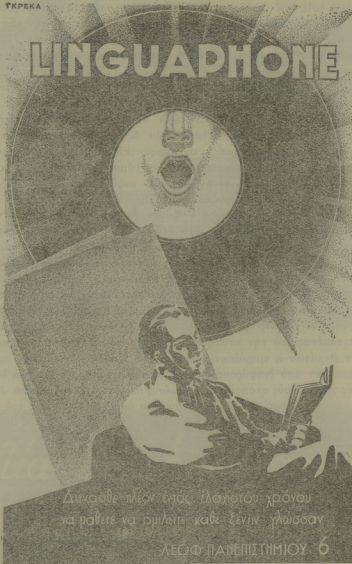
CLAUDE DEBUSSY

Ἡ Θάλασσα

Τὸ 1905 ἐξετελέσθησαν διὰ πρώτην φοράν ἐν Παρισίοις εἰς τὰς Συναυλίας Lamoureux καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Camille Chevillard τὰ «τρία συμφωνικὰ σκίτσα» τοῦ Debussy, τὰ γνωστὰ

ΓΚΡΕΚΑ

LINGUAPHONE

Διναστε πλεον εντος ελαχιστου χρονου
να παθετε να ομιλητε καθε ζενιν γλωσσαν

ΛΕΩΦ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 6

ὑπὸ τὸν συλλογικὸν τίτλον: «Ἡ Θάλασσα». Ἡ ἰδιαιτέρα ἐπιγραφὴ ἐκάστοτε ἐκ τῶν στίχων αὐτῶν εἶναι: I. «*Ἀπὸ τὴν ἀγῆ εἰς τὸ μεσημέρι εἰς τὴν θάλασσαν*». II. «*Παιχνίδι τῶν κυμάτων*». III. «*Διάλογος τοῦ ἀνέμου καὶ τῆς θαλάσσης*». Διὰ τοὺς φανατικούς ὁμως ὁπαδοὺς τοῦ Debussy ἡ ἐκτέλεσις τοῦ 1905 οὐδέποτε ὑπελοιοῦθη, ὡς πραγματικὴ δὲ «πρώτη» ἐθεωρήθη ἀπὸ αὐτοὺς ἡ ἐκτέλεσις τῆς 19 Ἰανουαρίου 1908, εἰς τὰς «Συναυλίας Colonne» καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συνθέτου.

Μεγάλαι συζητήσεις ἠγέρθησαν περὶ τὰ συμφωνικά στίχια τοῦ Debussy, τὰ ὁποῖα ἐνεφανίσθησαν πολὺ πλεόν περίπλοκα, πολυφωνικά, γραμμένα μὲ εὐρύτητα συλλήψεως καὶ μεγαλοπρέπειαν πού δὲν ἐφραντίζοντο οἱ ρομαντικοὶ νοσταλγοὶ τῆς θαλασσογραφίας. Ἡ πολεμικὴ θὰ ἠμποροῦσε νὰ συνοψισθῇ, ἕστερα ἀπὸ ἐν τέταρτον αἰῶνος, εἰς τὸ ἐξῆς: «Οἱ μὲν κατηγοροῦσαν τὸν Debussy, ὅτι δὲν ἐπανήρχισεν, ἔστω καὶ ἀσυνειδήτως τὴν τεχνοτροπίαν τοῦ «Pelléas» καὶ τῶν «Nocturnes», οἱ ἄλλοι τὸν συνεχαίροντο διότι ἠκολούθησε νέαν ὁδὸν κατὰ τὸν ἐκπληκτικώτερον τρόπον. Κανεὶς φαίνεται δὲν ἐπρόσεξεν ὅτι τὸ νέον ἔργον τοῦ συνθέτου ἐξηκολούθει ἀπλῶς τὴν τεχνοτροπίαν τοῦ τρίτου «Νυκτερινοῦ», τῶν «Σειρήνων», πραγματικῆς θαλασσογραφίας καὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ μὲ ὁρχηστρικά εὐρήματα πολὺ πλεόν πρωτότυπα καὶ τολμηρά.

Πάντως μὲ τὴν «Θάλασσαν» ὁ Debussy ἀποκτίσας ἕως ἐντελῶς ἀτομικὸν δὲν ἠρέκεσθη μόνον εἰς αὐτό, ἀλλ' ἠκολούθησε τὸν δρόμον τῆς ἐξελιξέως του χωρὶς νὰ ἀντιγράψῃ τὸν ἑαυτὸν του. Ἡ μελοδία του, ἡ ὁποία προηγουμένως ἦτο σκεπασμένη μὲ μίαν ὀμιχλώδη ἀτμόσφαιραν καὶ μὲ αἰθερίους ἁρμονικοὺς κέπλους, γίνεται ἐντελῶς διαγῆς εἰς τὴν «Θάλασσαν», ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον δεσπόζουσι ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον οἱ πλεόν περιεργοὶ καὶ ἀπροσδόκητοι ἀντιστικτικοὶ συνδυασμοί.

MAUR. RAVEL

Bolero

Τὸ «Bolero» τοῦ Ραβέλ ἀνήκει εἰς τὴν τελευταίαν δημιουργικὴν περίοδον τοῦ Ραβέλ. Ὅπως ἀποδεικνύει ὁ τίτλος, τὸ ἔργον αὐτὸ βασίζεται εἰς τὸν ἐπίμονον ρυθμὸν τοῦ ἰσπανικοῦ χοροῦ —

60

ΕΤΩΝ

ΚΡΑΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΖΩΗΝ!

Τὰ κύτταρα φθείρονται!
Οἱ μῦς χαλαροῦνται!
«Νωθὸ τὸ αἷμα, ἡ καρ-
διά, τὰ νεῦρα».

Ἡ ἀνθρωπίνη μηχανὴ
ἐργάζεται λίγο ἀλλὰ
φθεῖρεται πολὺ! Καὶ ἡ
φθορὰ πρέπει ν' ἀνα-
πληρωθῆ καταλλήλως!
Μὰ τὸ στομάχι εἶνε κου-
ρασμένο. Δὲ μπορεῖ νὰ
κατεργασθῆ, ὅπως πρὶν,
τὰς τροφάς, ποὺ τοῦ
ἔδιναν ζωὴ.

Γι' αὐτό, ἀν ἡ ΟΒΟΜΑΛ-
ΤΙΝΗ ἦταν προηγουμέ-
νως χρήσιμη. Τώρα εἶνε
ἀ-πα-ραι-τή-τη! Εἶνε
ἡ μόνη τροφή, ποὺ βο-
ηθεῖ τὴν πέψιν καὶ πα-
ρέχει ὅλα τὰ θρεπτικά
στοιχεῖα, ἀπαραίτητα
διὰ τὴν διατήρησιν τῆς
ζωῆς.

Κάθε φλυτζάνι ΟΒΟ-
ΜΑΛΤΙΝΗΣ εἶνε μία
ἰσχυρὴ «ἐνέσις ζωῆς».

ΟΒΟΜΑΛΤΙΝΗ

ΤΟ ΤΟΝΩΤΙΚΩΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΤΟΝΩΤΙΚΩΝ

Πωλεῖται εἰς τὰ Φαρμακεία καὶ καλὰ Ἐδωδιμοπωλεῖα

DR A. WANDER, S. A. BERNE

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Γ. Σ. ΧΡΥΣΟΣΤΑΛΗΣ & ΥΙΟΣ.

9 ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 14 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 25.849

«bolero» ὁ ὅποιος ἦτο τόσον τοῦ συρμοῦ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ΙΗ, καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΘ' αἰῶνος. Τὸ ὄλον ἔργον δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία μελωδικὴ φράσις ἐκ δύο περιόδων ἀπὸ 8 μέτρα ἐκάστη. Ἡ ἀνάπτυξις ὁμοῦ δὲν γίνεται κατὰ τὴν καθιερωμένην κλασσικὴν μορφήν τῆς «παραλλαγῆς», διότι τὸ θέμα ἐμφανίζεται ἐκάστοτε τὸ αὐτό, ἀλλ' εἰς ἄλλο ὄργανον τῆς ὀρχήστρας, ὅλοεν ἐνδυναμούμενον, διὰ τὰ καταλήξει εἰς τὸ τέλος εἰς ἓνα δυναμικὸν παροξυσμόν. Ὁ Ραβέλ καινοτομεῖ δηλαδὴ εἰς τὸ ἔργον του αὐτὸ δημιουργῶν οὕτως εἰπεῖν τὴν «δυναμικὴν παραλλαγὴν».

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

	Γεν. Δοκιμῆς	Συναλλαγῆς
Θεωρεῖον Α'	Δρχ. 90.—	Ἐξγνητημένα
Πλατεῖα	> 75.—	150.—
Ἄμφιθέατρον Α'	> 75.—	150.—
Ἐξώστης ἠριθμημένος	> 75.—	150.—
Ἄμφιθέατρον Β'	> 60.—	—
Διάδρομος ἔξωστου	> 50.—	90.—
Θεωρεῖον Β'	> 50.—	75.—
Ἐπερῶν	> 40.—	50.—

Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν (Ὁδὸς Πειραιῶς 31, τηλεφ. 25-351) καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια» (Δεωφ. Ἀναδημίας τηλ. 24-377).

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

Ἡ μεγαλύτερα ἑλληνικὴ ἑφημερὶς

“ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΓΝΩΜΗ,,

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: **Ι. Δ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ**

[Ὁ καθ' ὄλην τὴν τελευταίαν ἑπταετίαν πολιτικὸς ἀρθρογράφος τῆς «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ».]

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: **ΑΛΕΚΟΣ Μ. ΛΙΔΩΡΙΚΗΣ**

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 18^α

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 28-112, 28-113, 28-012, 28-013, 28-014

Ἡ “ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΓΝΩΜΗ,,
θὰ παρακολουθήσῃ μὲ πραγματικὸν
ἐνδιαφέρον τὴν ΜΟΥΣΙΚΗΝ ΚΙΝΗ-
ΣΙΝ τῆς χώρας μας διὰ διαπρεπῶν
εἰδικῶν συνεργατῶν τῆς.

“ΜΗΝΥΤΟΡ,,

